

Az Európai Unió Bírósága a ZARA-ügyben (C-361/22) bővítette a versenytárs védjegyének hivatkozás céljából történő használatának jogi kereteit

Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) a közelmúltban, a védjegyhasználat korlátaival kapcsolatos határozatában (C-361/22) tisztázta, hogy a védjegyhasználat korlátait az új uniós védjegyirányelv (2015/2436 irányelv) kiterjesztette, miután korábban csak akkor volt alkalmazandó, ha a használat a termék vagy szolgáltatás rendeltetésének megjelöléséhez volt szükséges.

Az ügy tényállása szerint 2010-ben egy olasz mobilalkalmazás gyártó vállalkozás reklámkampányt indított egy multimédiás üzenetküldő szolgáltatással kapcsolatosan.

A szolgáltatásra előfizetők között nyereményeket sorsoltak ki, többek között egy "ZARA ajándékkártyát", amelyet a jól ismert ZARA ruházati kiskereskedő termékeinek megvásárlására használhattak fel. A nyereményjátékhoz való hozzáféréshez szükséges bannerre való kattintás után az előfizetők egy téglalap alakú, ajándékkártyát kaptak, amelyen a "ZARA" felirat volt látható.

Az Inditex, a Zara védjegyportfóliójának tulajdonosa Spanyolországban bitorlási pert indított az olasz mobilalkalmazás gyártóval szemben a ZARA védjegy (a továbbiakban: védjegy) jogosulatlan használata miatt.

Az olasz vállalkozás tagadta a védjegybitorlást, azzal érvelt, hogy a megjelölést nem védjegyként használta, hanem csak hivatkozási céllal, a nyereményjáték során.

Az elsőfokú bíróság elutasította a védjegybitorlási keresetet, a másodfokon eljáró bíróság viszont előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel az EUB-hoz fordult.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem arra irányult, hogy a korábbi védjegyirányelv védjegyhasználat korlátaival kapcsolatos rendelkezését, pontosabban a hivatkozási célú használattal kapcsolatos rendelkezést úgy kell-e értelmezni, hogy az hallgatólagosan magában foglal általánosabb magatartásokat is.

Az EUB válaszában megállapította, hogy a két szóban forgó rendelkezés szó szerinti összehasonlítása alapján nyilvánvaló, hogy a korábbi védjegyirányelv egy szűkebb megfogalmazást tartalmazott, és így a korábbi irányelv hatálya szükségszerűen korlátozottabb, mint az utóbbi, mivel a korábbi irányelv alapján a védjegyhasználat korlátja csak akkor terjed ki a védjegy használatára, ha az valamely termék vagy szolgáltatás *rendeltetésének megjelöléséhez* szükséges, míg az új 2015-ben elfogadott irányelv megfogalmazása egy tágabb, *hivatkozási célú* megfogalmazást tartalmaz.

Az EUB megjegyezte, hogy ez az értelmezés összhangban van a korábbi uniós védjegyirányelv céljával, nevezetesen, hogy a más védjegyjogosult áruját kiegészítő áruk vagy szolgáltatások nyújtói számára

lehetővé tegye e védjegy használatát annak érdekében, hogy a nyilvánosságot kellően tájékoztassák a *rendeltetési célról* (Gillette, C-228/03 és Portakabin, C-558/08 ügyek).

A konkrét ügyben azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata lett így annak megállapítása, hogy a ZARA védjegy adott ügyben történt használata szükséges volt-e a kínált szolgáltatás *rendeltetésének* megjelöléséhez, valamint az üzleti tisztesség gyakorlatának megfelelt-e.

Esetleges jogvitákat elkerülendő érdemes tehát körültekintően eljárni és adott esetben a védjegyjogban járatos szakemberrel konzultálni a pusztán „hivatkozási céllal” alkalmazott védjegyhasználatot megelőzően is.